

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

34170 Gorizia, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177

PODUREDNIŠTVO:

34135 Trieste, Vicolo d. Rose, 7 - tel. 37603

Polletna naročnina . . . . . L. 1.250

Letna naročnina . . . . . L. 2.500

Letna inozemstvo . . . . . L. 3.500

Poštno čekovni račun : štev. 24/12410

Leto XX. - Štev. 31 (1011)

Gorica, četrtek, 1. avgusta 1968 - Trst

Posamezna številka L 50

Boleča skrb staršev za bodočnost otrok

Pogostokrat se starši zlasti tedaj, ko otroci začnejo srednjo šolo, pritožujejo. »Kaj bo z našim otrokom? Doma se ne uči, ne dela nalog, v šoli ne pazi, samo zabava mu roji po glavi. Tako dobiva slabe reče, se sploh ni zdelal, ali pa mu grozi, da bo padel.«

Kje naj iščemo vzroke tega, za starše tako perečega problema?

Večkrat je temu vzrok skromna nadarjenost otrok. Otrok v šoli ne razume, doma pa nima nikogar, da bi mu pomagal, mu dajal poguma in zato ne zaupa več vase, se sploh ne loti učenja, se ne spravi k pisanju nalog, češ saj je itak vse brez uspešno.

Takim otrokom je treba predvsem vlivati pogum, jim pomagati in razložiti, kar ne razumejo. Treba jih je tako rekoč voditi za roko kot majhnega otroka, ko začne prve negotove korake. Nič ne pomaga tarnati in se jeziti, češ saj je že dovolj velik. Sedaj bi pa že moral vršiti svojo dolžnost samostojno, ko imamo vendar toliko skrbi in dela. Res je, da starši premnogokrat tega tako odgovornega dela zaradi prevelike zaposlenosti ne zmorejo, včasih je pa tudi res, da ne obvladajo predmetov, ki se jih tedaj učijo v šoli, ker se jih nekoč niso učili, marsikaj so pa tudi že pozabili.

Včasih je pa šibka ali nestalna volja vzrok neuspeha. V takih primerih potrebuje otrok neprestanega spodbujanja, treba mu je predpisati stalni dnevni red in se na druge načine podpirati šibkost ali nestalnost njegove volje. Skrb za vsakdanji kruh pa premmogim staršem ne dopušča, da bi se od jutra do večera ubijali z otrokom in se zanimali, kaj dela; prepustijo ga samemu sebi, kar čisto gotovo ni koristno ne za otroka niti za starše. Nekateri otroci so pa zaradi šibke volje raztreseni tudi v šoli. Ker ne pazijo, marsičesa ne razumejo, dasi so že zadostno nadarjeni, da bi lahko razumeli. Takim je potrebna dvojna pomoč: spopolnjevati je treba vrzeli, ki so nastale zaradi nepazljivosti v šoli, obenem pa krepiti njihovo voljo k stalnosti.

Neredkokrat se starši čudijo nenadni spremembi otroka. Prej je bil vedno vreden ter natančen pri učenju in nalogah, sedaj pa postaja površen, nereden, ne ljubi se mu več učiti. Prej je bil pozoren in pazljiv, sedaj pa raztresen in zasanjan. To so nekateri znaki dozorevanja. Starši morajo biti še prav posebno pozorni na te pojave in o pravem času poseči vmes. Prijazna beseda in ljubezniva pomoč bosta še največ dosegla in otroka uravnovesila. Na vsak način je treba te pojave temeljiteje proučiti, če se hoče otroku uspešno pomagati.

So zopet nekateri otroci, ki nimajo zadostne podlage iz prejšnjih šolskih let. Tej pomanjkljivosti je lahko vzrok skromna nadarjenost ali pa šibka volja. Izhod iz te težave pa je isti, kot je bilo prej povedano.

Ce bodo starši na ta način podpirali svoje otroke pri učenju, tedaj bodo njihovi uspehi gotovo bolj zadovoljivi. Najmanj, kar se zahteva od staršev, če hočejo, da bodo otroci napredovali, je pa skrb, da se prepričajo, če so se otroci naučili za naslednji dan in če so napravili naloge.

Ce pa starši ne zmorejo tega nehvaležnega in sitnega dela, kaj naj vendar počno? Ali naj vržejo puško v koruzo in prepuste otroke njihovi usodi misleč, da ni nobene rešitve zanje?

Ne tako! Položaj ni brezupen. Se je mogoče nuditi otroku rešilno desko, ki naj ga privede v pristan srednješolske matere, kar je v naših časih skoro neobhodno potrebno.

Vsa prej omenjena skrb za pomoč pri učenju in za krepitve šibke ali nestalne volje, kakor tudi vodstvo mladostnikov v doraščajoči dobi, je na razpolago v vzgojnih zavodih, kjer kvalificirane osebe pomagajo, spodbujajo, nadzorujejo in vodijo otroka, da doseže svoj cilj in pride do

diplome ter tako premaga vse težave, ki se mu v teh letih postavijo na pot. Ves dnevni red v zavodu je tako urejen, da se učenje in zabava menjavata v tako harmonično enoto, da gojenec ne čuti prevlekega odpora do učenja in da napreduje, čeprav le polagoma.

Taki katoliški zavodi v naših krajih so za dekleta Zavod sv. Družine v Gorici in Zavod šolskih sester pri Sv. Ivanu v Trstu, za fante pa je v Gorici Alojzijevišče, na Opčinah pri Trstu pa Marijanišče.

Marijanišče na Opčinah sprejema dečke za 4. in 5. razred osnovne šole in za 1. razred enotne srednje šole. Na razpolago so tudi sobe za visokošolce. Učni uspehi v mlulnem šolskem letu so bili zadovoljivi. Večina gojencev je izdelala, četudi so bili nekateri skromno nadarjeni, drugi pa s šibko ali nestalno voljo. Pišite takoj, ali pa vsaj do 15. avgusta na naslov: MARIJANIŠČE, OPČINE - 34016 (Trieste). Znebili se boste morečih skrbi za bodočnost svojih otrok.

I. D.

Papež se je izrekel o urejevanju rojstev

Zadnji ponedeljek je bila v Vatikanu objavljena nova papeška okrožnica (enciklika), ki nosi kakor običajno ime po prvih dveh začetnih besedah ter se zato imenuje »Humanae vitae« (Človeškega življenja) in razpravlja o urejevanju rojstev. V enajsti točki te enciklike je jasno rečeno, da ni v nobenem primeru dovoljeno nobeno kontrakoncepcijsko sredstvo. S tem je bila obsojena tudi uporaba tablet (»pilule«), čeprav v besedilu o njih ni naravnost govora. Dovoljeno je samo zatekanje k ženski naravni mesečni nerodovitosti, katerega metodo sta odkrila profesorja Ogino ter Knauis.

Msgr. Ferdinando Lambruschini, znan teolog, ki je častnikarjem novo encikliko predstavil v vatikanski tiskovni dvorani, je upravičeno poudaril, da papeževa odločitev mogoče ne bo povsod z razumevanjem sprejeta, toda papežu ni šlo za popularnost, zato je treba občudovati njegov veliki pogum in popolno jasnost v odločanju ter razsojanju. Papeževa beseda sicer v tem primeru ne nosi pečata ne-

Umrljivost prebivalstva v Biafri narašča

Roger Gallopin, glavni ravnatelj mednarodnega odbora Rdečega križa je te dni izjavil, da trenutno vsaj en milijon prebivalstva v Biafri, zlasti žene in otroci, trpi silno lakoto; ne da se sicer ugotoviti, koliko oseb dnevno zaradi lakote umre, a eno je gotovo, da je umrljivost v porastu. Zal se bodo pogovori med Nigerijo in Biafro pričeli šele 5. avgusta v Addis Abebi, če bo do njih sploh prišlo. Gre zlasti za »hodnik usmiljenja«, po katerem naj bi začeli dovažati prebivalstvu Biafre potrebne pomoči, zlasti hrano in zdravila.

Nigerijske vojaške sile so do sedaj streljale na vsako letalo, ki je hotelo prinesiti pomoč žrtvam vojne v Biafri. Papež Pavel VI. je objavil prejšnji teden, da je Vatikan najel letala, ki naj bi bila v službi mednarodne katoliške podporne organizacije Caritas. Njen direktor duhovnik Karl Bayer je izjavil, da so ti poleti skrajno nevarni zaradi protiletalskega ognja nigerijskih čet. Ta letala letajo samo ponoči, pa tudi tedaj jih skušajo nasprotniki s pomočjo radarja odkriti. Jasno je seveda, da opravljajo to delo le plačanci, ki so jih dale Vel. Britanija, Sovjetska zveza in Egipt na razpolago napadajočim nigerijskim četam. Res nekaj »človekoljubnega«, streljati na letala, ki gladojočim nosijo pomoč!

Komunistična diktatura proletariata ima vse znake totalne diktature, ki ne pusti človeku nobene svobode. Misli, da ga mora voditi od rojstva do smrti in da mora biti že srečen, če jo sme ubogati. Seveda potrebuje taka diktatura tudi neko idejo vodnico. Komunizem jo je našel v naukih Marxa in Lenina. Ker so pa ti nauki vse prej kot lahko umljivi, obstaja vedno nevarnost, da jih posamezni komunistični voditelji, pa tudi cela partijska vodstva po svoje tolmačijo. Dokler je živel Stalin, je s svojo močno roko in s svojimi brezobzirnimi čistkami skrbel, da je imel komunizem enotno ideološko podlago. Po njegovi smrti je ta ideološka enotnost izginila. Z njenim propadom pa so se začeli pojavljati nacionalni komunizmi: najprej Titov, potem kubanski, nato kitajski, ob

njem romunski in sedaj še češkoslovaški.

Komunističnim režimom so se začeli upirati kar po vrsti umetniki, pisatelji, znanstveniki, prosvetni delavci, v prvi vrsti pa kot vsepovsod študentje. Bistvo znanosti je, da vedno vrta in išče novih smeri. Zato je znanost načelna nasprotnica vsake dogme, torej tudi vseh komunističnih. Čeprav se je komunizem proglasil za »znanstveni socializem«, mu pa ni uspelo, da bi znanstvenike prisilil k molku. Pomaga si s tem, da se krepko opira na cenzuro pa tudi na tako imenovane »administrativne« ukrepe.

Uradni komunizem dobro ve, da je kulturna svoboda, ki vsebuje svobodo pisanja, govora, televizije in radija, hudo nalezljiva bolezen, ki kaj rada in hitro preskoči tudi na politično torišče. In ne samo to. Če se pojavi v eni komunistični državi, se lahko hitro preseli še v druge. Je kakor požar v viharju, ki ne pozna meja.

Vse to moramo imeti pred očmi, če hočemo razumeti, zakaj vse vzhodne države s Sovjetsko zvezo na čelu tako pritiskajo na vodstvo češkoslovaške partije, naj vendar ne gre naprej po poti demokratizacije, temveč se ustavi in zavre za komunizem nevarni razvoj, ki lahko pripelje do popolnega razkroja sedanjega še dokaj monolitnega vojaškega, političnega in gospodarskega sovjetskega sistema.

NOVA ČEŠKOSLOVAŠKA POT V KOMUNIZEM

Demokratizacija razmer na Češkoslovaškem ima v glavnem značaj kulturne revolucije, potem šele politične. Novi režim Dubčeka si ne želi nobenih sprememb v češkoslovaški zunanji politiki, prisega še zmeraj na Marxa in Lenina, izpoveduje še vedno svojo mednarodno proletarsko solidarnost. Toda imeti hoče več neodvisnosti v zadevah, ki se tičejo notranje politike, izrezati hoče iz češkoslovaškega življenja le to, kar se je pokazalo kot škodljivo, popraviti hoče krivice bivših oblastnikov, ki jih ni bilo malo. Želi si stika z ostalim, zlasti svobodnim svetom, pa ne zato, da bi od njega prevzel njegove ideale, temveč da bi imel od njega koristi.

Politika torej, ki ni usmerjena zoper Sovjetsko Rusijo ne proti njenim satelitom; pa se vendar v Moskvi nad novo praško politiko močno razburjajo. Razlogi so

Mir - toda kakšen?

Pravite, naj kaj več pišem, ker da rojaki radi berejo novice iz Vietnoma. Bojim se, da jih imate še preveč po vaših časopisih, vprašanje pa je, kakšne. Pri vas tam se vedno bolj uveljavlja »mirovno gibanje«, ki je sumljivega porekla. Saj miru si vsi želimo, najbolj mi tukaj, pa ne takega, ki vlada na pokopališčih.

Od vseh strani prihajajo sem nasveti, naj vendar s komunisti dialogiramo. Kdo bi to rajši kot mi tukaj, če bi dialog z njimi bil sploh mogoč! Ali je dialog v tem, da nam ukažejo »Roke kvišku!«? Oni ga le tako pojmujejo.

Na tolika povabila sv. očeta seveda ne smemo biti brezbržni napram temu vprašanju. Vietnamski duhovniki — med njimi imamo tudi nekatere zelo brihtne glave — proučujejo to vprašanje sožitja in

ga osvetljujejo od vseh strani. Na splošno pa vam bo vsak duhovnik odgovoril, da s komunisti ni mogoče imeti resničnega dialoga, ker oni drugačnega mnenja sploh ne priznavajo, vedno hočejo le svoj prav.

Tukaj so silno radi imeli pokojnega kardinala Spellmana. Da bi videli, kaj ljudi se je zbralo k maši zadušnici po raznih cerkvah! Hvaležni so mu, ker jim je pomagal, ko so morali bežati s severa, pa tudi pozneje, ko so se kot begunci potikali tod okrog. Tudi v svojem mnenju so se z njim strinjali; želijo namreč mir, pa ne kakršnega koli, marveč pravičnega.

Vsi smo veseli, da se obe strani iščeta in želita začeti razgovore. Ali nam bodo pogajanja zares prinesla mir? Tu marsikdo zmaguje z glavo.

P. Andrej Majcen SDB

očetni: bojijo se, da bi se ideje, ki danes vladajo na praških ulicah, lahko pojavile tudi na moskovskih in varšavskih, pa tudi v Vzhodnem Berlinu in v Budimpešti.

Praški dnevnik »Prace« kar naravnost pove, kje Sovjetske čevlje žuli: »V bistvu gre za to, da bi s trdo ali najtršo roko ukrepali proti vsem, ki so jih na varšavskem sestanku — kjer zastopnikov Češkoslovaške ni bilo zraven — ter po pismu peterih komunističnih partij označili za "desničarske in protisocialistične sile", da bi prepovedali "protisocialistične organizacije", ukinili svobodo tiska in sploh mišljenja, da bi iz javnega in partijskega življenja odstranili vse tiste, ki so "krivi za kršitev temeljev marksizma-leninizma", skratka vse tiste, ki so jasno nastopili proti konservativni zamisli socializma.«

Zlasti pa je moskovske kroge vznemiril razglas »Dva tisoč besed« pisatelja Ludvika Vaculika, ki je pogumno zapisal: »Spodbude in sedanje prizadevanje demokratičnih komunistov so le odplačevanje dolga vse partije do nekommunistov, ki so bili potisnjeni v nepravilni položaj. Komunistična partija si zato ne zasluži nobene zahvale. Rečemo lahko samo to, da si prizadeva izkoristiti priložnost, da bi rešila svojo nacionalno čast. Obnovitveni proces ne prinaša nič hudo novega. Prinaša misli in predloge, izmed katerih so mnogi starejši kot zmote našega socializma. Samo komunisti lahko poravnava velike krivice, saj imajo le oni na razpolago izkušene funkcionarje, odločujoča sredstva in sredstva pritiska v svojih rokah. Zato se demokratični prepored brez komunistov ne bo dal doseči. Ne sme se jih izključiti iz javnega dogajanja.«

SOVJETSKI ODGOVOR

Pisatelj Vaculik je pameten. Ne zahteva izločitve komunistov, ampak da popravijo, kar so zagrešili. Toda za Moskvo so te besede krivoverske. Komunistična partija je nezmožljiva, ona ne more pogrešiti, nihče nima pravice obtoževati je.

Odtod sovjetsko rožljanje z orožjem, navzočnost elitnih sovjetskih čet na ozemlju Slovaške, ki se še niso umaknile po končanih manevrih za češkoslovaške meje, razbrzdana gonja sovjetskega, bolgarskega, vzhodno-nemškega in poljskega tiska, namigovanje, da se lahko ponovi Budimpešta iz leta 1956, to je poseg sovjetskih čet, in sestanek, ki se je na sovjetsko zahtevo pričel zadnji nedeljo v kraju Čierna na Slovaškem blizu ruske meje med Dubčekom in sovjetskimi vladodržci.

Tako zdaj majhna socialistična država s strahom pričakuje nove poteze velesile, ki toliko govori o svobodi in neodvisnosti držav in povečujejo državno nedotakljivost in obsoja vmešavanje v notranje razmere drugih držav, kadar gre za tiste, ki ne spadajo v njeno interesno območje.

Odlikovani Jud

Vseučiliški zavod sv. Jožefa v Filadelfiji je podelil častni doktorat ravnatelju ameriškega judovskega odbora za medverske zadeve Rabi Tannebaumu za velike usluge, ki si jih je pridobil zaboljšanje odnosov med katoličani in judi v ZDA.

ENO POPOLDNE V BAVARSKI PRESTOLNICI Huda usoda beguncev

Münchenska stolnica, Frauenkirche imenovana in Materi božji posvečena, je stara že nad petsto let. Ima tri ladje, dolga je 99 m, široka pa 36 m.

Po obisku dachauskega taborišča so se naši tržaško-goriški romarji vrnili v mesto. Dan je bil sila vroč in malo vabljiv za ogled bavarske prestolnice. Toda s časom ni bilo za šariti in programa se je bilo treba držati. Ta je za sredo popoldne 10. julija predvideval dvournno vožnjo po mestu, za naslednji dan pa izlet h Chiemskem jezeru.

NEKAJ O MUNCHNU

Mesto München leži ob reki Isar na ravnem svetu, zato je prostorninsko zelo razsežno. Stari del mesta obiskovalec kaj kmalu prehodi, ker je strnjen na majhen prostor.

Sam položaj mesta je dal Münchnu značaj važnega prometnega vozla, saj pomeni prehod iz severa na jug Evrope ter z vzhoda na zapad. Odsev ter prometne pomembnosti je zlasti münchenska železniška postaja, zelo moderno zgrajena in s številnimi peroni. Skozi njo se vsak dan razvrsti nad tisoč vlakov.

Sam položaj mesta je dal Münchnu značaj važnega prometnega vozla, saj pomeni prehod iz severa na jug Evrope ter z vzhoda na zapad. Odsev ter prometne pomembnosti je zlasti münchenska železniška postaja, zelo moderno zgrajena in s številnimi peroni. Skozi njo se vsak dan razvrsti nad tisoč vlakov.

Od ostalih münchenskih cerkva so vredne ogleda krasna cerkev sv. Mihaela, v kateri zelo gojijo cerkveno glasbo, pa cerkev teatincev blizu stolnice ter zelo znana cerkev sv. Pavla z visokim stolpom, od koder je mogočen razgled po vsem mestu. Pri Karlovih mestnih vratih najdemo jeziško cerkev, v kateri je pokopan p. Mayer, ki je umrl v sluhu svetosti leta 1945. Nad šest tisoč ljudi obišče dnevno njegov grob.

Pogled na paviljone, v katerih se razvija vsako leto na jesen praznik piva, Oktoberfest imenovan. V ozadju cerkev sv. Pavla.

Kot smo že omenili, je bila Bavarska do leta 1919 kraljevina. Kraljev sicer v Münchnu ni več, ostala pa je kraljeva palača, ki jo izletniki — domači in tuji — radi obiskujejo. Mogočna je tudi sodna palača in mestna hiša v gotskem slogu ter z visokim 80-metrskim stolpom, v katerem so figure, ki bijejo čas na zvonove.

Bolj kot mesto starodavnih spomenikov in stavb pa je München danes pomemben kot trgovsko in industrijsko središče. Prav zaradi tega je München danes že milijonsko mesto, tretje največje v Zahodni Nemčiji. Da bi še bolj pritegnili poslovne ljudi nase, so se mestni očetje ponudili, da leta 1972 (letos bodo v Mehiki) organizirajo poletne mednarodne olimpijske igre.

Cerkev sv. Pavla v Münchnu. V njeni bližini se nahaja Theresienwiese (Terezijin travnik); prostor je leta 1960 služil svečanostim med 37. svetovnim mednarodnim evharističnim kongresom

Olimpijski odbor je ponudbo sprejel in danes je vse mesto že v mrzličnih pripravah na to prireditve. Najbolj tuje to opazi po razkopanih cestah, kjer se gradi podzemna železnica. V smeri proti Dachauu je že videti na prostem, kjer bodo osrednje olimpijske igre, visok stolp, imenovan Olympia.

PIVO IN ZOPET PIVO

Münchenci so delavni ljudje, ljubijo tudi umetniške predstave in glasbo, a najbolj imajo smisel za brezskrbno uživanje piva, ki je narodna pijača v polnem pomenu besede. Nobena dežela nima toliko pivovarov kot Bavarska (Bräu jim pravijo = izg. broj) in noben kraj tako ogromnih pivnic kakor bavarska prestolnica, kjer si lahko tisoč pivcev naenkrat svojo žejo pogasi. Ni čuda, da je osrednja prireditve mesta tudi s pivom povezana. Vsako leto se vrši v začetku oktobra v Münchnu svetovnoznani »Oktoberfest« — praznik piva, ki traja dva tedna nepretrgo.

RAZNE NOVICE

Skupni radijski program

Katoličani, anglikanci in člani uniatske Cerkve v Kanadi so pripravili skupni radijski program za dobo dveh let. Doslej so izvedli že uspešno serijo oddaj po televiziji, ki ima naslov Spectrum.

ma in ki da mestu pridih karnevalskih dni.

Goriška skupina in nekaj udeležencev s Tržaškega so vse dni jedli v karakteristični restavraciji Mathäuserbräu blizu glavne železniške postaje. Ze pri vohodu se nekateri opivajo z rumeno pijačo, bolj ko obiskovalec prodira v notranjost poslopja, večji prostori se mu odpirajo in povsod vse polno ljudi, na mizi pa vrček pri vrčku. In ko si prekoračil vrsto večjih in manjših dvoran, prideš preko odprtega dvorišča, kjer je tudi vse zasedeno, v ogromno pivnico. Sprejme te težak zrak, prepojen od cigaretnega dima, ki peče v očeh in glasno govorjenje tisočglave množice. Sredi dvorane je oder z godci, ki pridno ubirajo poskočne viže. Pivci navadno poprimajo besedilo in naslonjeni drug na drugega se v taktu pozibavajo okrog mize. Od časa do časa kdo zavriska, se dvigne z enolitrskim vrčkom in napravi globok požirek.

Naj omenim, da ni mogoče v tej pivnici naročiti manj kot litra piva na osebo. To stane 1,70 DM, t. j. 265 lir. Pa ne mislite, da pivci ostanejo pri enem litru! Tri litre na osebo je nekaj normalnega, pet pa nič nenavadnega. Seveda pa vsi taki junaki ne izvozijo dobro. Od piva se je težko opiti, toda če nekomu to uspe, se tri dni ne bo rešil pijanosti. Videli smo posameznike, ki so jih morali naravnost nesti ven, ker so noge čisto odpovedale pokorščino. Toda vrli Münchenci so mislili tudi na te vrste »nezgod«. Pred vohodom pivnic so neprestano na preži takšiji. Dovolj je, da še zmore tak junak povedati, kje je doma in da se skobali na sedež in vsa zadeva se srečno konča. Čez nekaj časa pa se lahko začne znova.

Tak je torej veseli in brezskrbni München, kot tak znan po vsem svetu. Ni to naš način veselja in tudi naša vinska kapljica je vse nekaj drugega kot motno pivo, toda poučno in zanimivo je videti tankajšnje ljudi, ki jim pivo polni glavo in želodec, prazni pa žepe. Zato je naše romarsko vodstvo na večer pred odhodom iz Münchna za udeležence pripravilo večerjo prav v tej pivnici, da bi spoznali bavarski način zabave in hrane. Naši skupini na čast je godba na pihala zaigrala dve Avsenikovi polki, g. Jakomin pa je bil od dirigenta povabljen na oder, da je en komad sam s svojo taktirko z godci odigral. Uspešno je opravil svojo nalogo, občinstvo pa mu je navdušeno ploskalo. Seveda so mu slovenski rojaki še posebej gromko dali priznanje.

München, ki je leta 1947 obhajal 800-letnico obstoja in doživel med zadnjo vojno 66 bombnih napadov, živi svoje življenje naprej. Ni vse v njem samo zabava, pivo, ples. Temne strani odkrije tisti, ki se v njem dalj časa mudi. Zato ne zavidamo onih, ki v njem živijo. Za nas ostane sončna Goriška in nasmejana Tržaška nekaj, kar ne nudi noben tuji kraj: košček naše lastne duše.

Bolj preprosti obredi

Istega dne kot papeževo pismo o znakih škofovske oblasti, to je 21. junija, je obredna komisija izdala določbe, ki poenostavljajo škofova obredna opravila. Pri obrednih opravilih naj bo le toliko strežnikov, kolikor jih je res potrebnih. Škofov sedež pred oltarjem naj se ne imenuje več tron ampak katedra. Škofov sedež naj bo na takem mestu, da je škof viden po celi cerkvi. Škofov sedež naj bo brez baldahina. Obredna kongregacija opušča nekatera škofova oblačila. Škof naj se napravi za sv. obrede v zakristiji. Če se napravlja pred oltarjem, naj obleka ne bo na oltarju. Opuščajo se pokleki pred škofom, opušča se sveča, ki jo je doslej držal strežnik škofu zraven knjige Gibanje pred oltarjem in po prezbiteriju naj bo brez mitre in brez škofovske palice.

Neugodno sorazmerje

Po statističnih podatkih Kongregacije za širjenje vere je porastlo v deželah, za katere skrbi omenjena kongregacija, t. j. v Evropi, v obeh Amerikah, v Tuniziji, Alžiriji in na Filipinih v letih od 1961 do 1964 število katoličanov za 26 milijonov oseb. Število duhovnikov pa se je povečalo samo za 1243, kar je očitno premalo z ozirom na porast števila vernikov. V afriških in azijskih škofijah pride en duhovnik na 10.000 vernikov.

Po zadnjem štetju 18. aprila 1968 je bilo na jordanskem ozemlju 360.000 beguncev. Za 223.000 beguncev skrbi jordanska vlada, za preostale pa organizacija Združenih narodov za palestinske begunce. Po besedah enega izmed članov posebne komisije, ki je pripravila poročilo, še posebno težko živijo tisti begunci, za katere skrbi ta mednarodna organizacija. Medtem ko jordanska vlada zagotavlja tistim beguncem, za katere skrbi, na dan vsaj 2300 kalorij — trdi član jordanske komisije — pa dobe begunci, za katere skrbi UNRWA, samo 1500 kalorij na dan. Zato bo jordanska vlada v kratkem zahtevala od glavnega tajnika ZN, naj odpokliče sedanjega predstavnika UNRWA v Jordaniji, ki mu Jordanci očitajo, da »ne razume stanja, v katerem je kraljestvo in ne stori nič, da bi se zboljšale življenjske razmere palestinskih beguncev«.

V poročilu med drugim piše, da je samo v letošnjem marcu pribežalo čez Jordan 5500 beguncev, 160 naj bi jih pribežalo iz Cisjordanije, skoraj 4000 pa iz področja Gaze. V prvih petnajstih dneh aprila se je v okviru akcij mednarodnega rdečega križa vrnilo na od Izraela okupirano ozemlje 457 beguncev, 1336 pretežno starejših ljudi pa se je vrnilo v okviru akcije »združevanje družin«. Jordansko poročilo pravi, da so morali mnogi begunci, ki so se hoteli vrniti na okupirano ozemlje, pokupiti izraelske uradnike. Menda se je že ustalila »tarifa« 2000 izraelskih funtov na osebo. Zelo pa se je zmanjšalo število tistih, ki se skrivaj vračajo na svoje bivše domove: novi izraelski zakon namreč predvideva za take povratke tudi do petnajst let ječe. Jordansko poročilo tudi opozarja, da nikakor ni pričakovati upadanja pobegev z okupiranih ozemelj. Zaradi večnega izraelskega rožljanja z orožjem se število prebegov čez Jordan praktično ne zmanjšuje. Hkrati pa poročilo tudi opozarja, da se bodo življenjske razmere beguncev v prihodnje še občutno poslabšale. Sedaj namreč prihajajo v taborišča tudi tisti begunci, ki so lahko doslej živeli z

Širite „Katoliški glas“

Zapoj veselo, o kristjan!

Nastanek glasbe je med drugim v tesni zvezi z magijo. »Nadnaravni« govori, pogovor z vladarji naravnih pojavov, prošnje v jeziku božanstev in slavospevi bogovom — to je bilo eno bistvenih področij razvoja glasbe. Tudi v današnjih verah ima glasba eno vodilnih vlog.

Zaradi tradicije je Cerkev posebno konservativna za sprejem novega glasbenega izražanja, čeprav je možnost »vstajanja krivih prerokov« v »običajni, stari« tonski snovi prav tako velika.

V primerjavi z dosledaj uporabljeno tonsko snovjo nam je elektronska glasba obogatila sluh za neprecenljivo lestvico višine (melodije in harmonije), barve, jakosti in prostornine, nam dosedanje ritmično in metrično pojmovanje razširila na neomejeno dolga, oziroma kratka trajanja ter tako dala slišati (zaznati) razsežnosti tona, ki jih v glasbi še nismo poznali.

Nove zvočne iznajdbe so pospešile razvoj ter novo uporabo že obstoječih »klasičnih« glasbil. Človeški glas pa je (denimo) ostal isti. Posegno negativno »vstajanje ostala vokalna glasba v cerkvi, izrazito zakrnela na Slovenskem.

Dandanes je v slovenskem božjem hramu moč zaslediti (milo rečeno) le zelo enostavne melodije in harmonije v dvo in trodelnem taktu, o kontrapunktu, o polifoniji ni sledu. (?) Na škodo dobre glasbe je mejo med okusom in kičem prav težko postaviti.

Po koncilu je tudi slovenska Cerkev ugotovila, da je (tudi uradno) nastopila nova doba sakralne glasbe.

Kje začeti za obnovo?

Modernizirati stare pesmi in besedila in jih preroditi v nekoliko »sodobnejše« popevke (šlagerje) bi bilo prav tako nesmiselno kakor uvajati jazz, črnsko duhovno ali kitajsko glasbo. Poizkušati ponovno doseči umetnost Gallusove polifonije ali posnemati njegove harmonije bi bilo tako nesmiselno kakor uvajanje Bachovih koralov ali gregorijanskemu koralu »podlagati« slovenska besedila.

Seveda stare glasbe ni kar tako vreči v koš — od Trubarja pa do Antona Lavjovca je gotovo veliko skladb po krivici pozabljenih.

lastnim denarjem ali pa gostovali pri sorodnikih. Zato komisija in z njo seveda tudi jordanska vlada pozivata mednarodne organizacije in prijateljske države, da bi še bolj priskočile na pomoč.

UTRIP CERKVE

Smrt najstarejšega misijonarja v Vietnamu

V Južnem Vietnamu je umrl najstarejši misijonar, frančiškanski pater Mavricij Bertin, star 98 let. Bil je sprva mornar, potem pa je zapustil vojaško službo in postal frančiškan. V Vietnamu je deloval od leta 1930. Ustanovil je štiri samostane.

Enotna redovniška revija

V skladu s koncilskimi priporočili je 25 španskih ženskih redovnih kongregacij, ki se posvečajo pouku mladine, ukinilo vse svoje revije in ustanovilo eno samo založbo, ki bo izdajala za vse enotno publikacijo. Novo revijo bodo izdajali v 120 tisoč izvodih. Na ta način bodo znatno zmanjšali stroške, tako da bo nova revija lahko imela 56 strani. V njej bodo prikazani vsi vidiki življenja, običaji, delo, študij in razvedrilo, ki zanimajo mlada dekleta.

Pravoslavni bogoslovci v Nemčiji

V Nemčiji študira 18 pravoslavnih bogoslovcev katoliški bogoslovni nauk. Nedavno so se srečali v Regensburgu z nekaterimi katoliškimi bogoslovci in razpravljali o temi: Evharistija — znamenje edinosti. Pravoslavni bogoslovci se mudijo v Nemčiji na povabilo nemških škofov.

Katoličani v Pakistanu

Katoliško prebivalstvo v Pakistanu se je v zadnjih desetih letih povečalo za 40%. Vseh pakistanskih katoličanov je danes 373.000. Razdeljeni so v deset cerkvenih okrožij Zapadnega Pakistana in v štiri cerkvena okrožja Vzhodnega Pakistana. Škofija, ki ima največje število katoličanov je Lahore, kjer jih je nad 110.000.

Nekako pred desetimi leti sem prvič poizkušal napisati neko skladbo za zbor mariborske stolnice, pa je prof. Zafornik moj revni poskus zavrnil z obrazložitvijo, da to ni v slogu cerkvene glasbe. Nato sem prav naivno pristavil: »Ja, ja, cerkvena glasba mora biti bolj počasna, celinkah napisana, mora se "bolj vleči"«. Ravno nasprotno pa bo držalo — več življenja ji je potrebno. Liturgično petje naj bi izražalo današnjega človeka.

Poleti 1967 sem z manjšo skupino pevcev potoval po slovenskem in hrvaškem Primorju, po Koroški ter po notranjosti severne Jugoslavije. V cerkvah smo izvajali retrospektivni spored mojih skladb. Kjer so orgle imele zakrpan meh in večji del piščali uglašeni, smo prvi del koncerta izvajali na koro, sicer pa smo petli pred oltarjem »a cappella« in ob spremljavi harmonija. Program je obsegal petnajst točk in s spremeno besedo trajal eno uro. Na teh »vajah duhovne glasbe« sem mogel opaziti, kako so vsakovrstni ljudje z zanimanjem prisluhnili nekaterim »novim« poskusom: atonalitetnosti, serijski tehniki, clusterjem (tonskim grodom), neobičajni zasedbi oz. instrumentaciji, poliritmiki, metriki, istočasnemu petju v več jezikih. Kajpak poslušalci niso bili obveščeni o »načinu skladanja« in so slišali »le« glasbo.

Ob robu omenjenih koncertov sem za beležil pričujoče bežne misli. Na tem mestu nisem imel namena obširneje razpravljati ter dajati napotkov in »receptov« za »novi način glasbenega mišljenja«. Goto vo je, da z vedno novimi uglašbitvami zastarelih besedil po starih vzorcih ne bo koristi, čeprav tudi škoditi že ni več mogoče zapuščenemu vrtičku slovenske glasbe. Trenutno stanje naše cerkvene glasbe bi lahko označili s »časom nič«. Zaostalost pa ima tudi svoje prednosti — v ljudeh ni zakoreninjena neka določena predstava o dobri glasbi, ni predsodkov iz tradicije(?)

Ali je komu do tega, da se sestavi kvalitetna in obsežna pesmarica, naredi slovenska psalmodija in vzgoji okus naše pevske dežele...?

Janko Jezovšek

Lep uspeh slovenskega deželnega poslanca

V petek, 26. julija se je končalo prvo zasedanje deželnega sveta, ki je bil izvojen 26. maja ter je imel prvo sejo 15. junija.

Ce bi hoteli narediti kratke obračun, kaj je dala dežela v tem času Slovence, bi lahko rekli, da je naredila vsaj kratak korak naprej. To vprašanje je tesno povezano z delom, ki ga je v tem času opravil novo izvoljeni svetovalec Slovenske skupnosti dr. Drago Stoka.

Dr. Stoka je že na prvi seji 15. junija vložil predlog zakonskega osnutka o kazenskih predpisih za zaščito narodnih in jezikovnih manjšin. Podoben predlog je predložil že dr. Jože Škerk, a je običajler zapadel v parlamentu in je moral biti zdaj vnovič predložen. Predsedstvo deželne sveta je dr. Stoki zagotovilo, da bo njegov zakonski osnutek prišel na vrsto v začetku jesenskega zasedanja deželne sveta.

Med svojo programsko izjavo je predsednik deželne odbora dr. Berzanti 1. julija povedal, da namerava odbor zahtevati od države, da pospešeno sprejme primerne ukrepe za vprašanja, ki še niso popolnoma rešena za slovensko manjšino v tržaški in goriški pokrajini. Vztrajal pa je pri načelu, da država ne dopusti deželni reševanja manjšinskih vprašanj. Ta izjava je imela eno pozitivno in dve negativni točki za Slovence. Pozitivno je, da nas je imenoval s pravim imenom, to je slovenska manjšina. Negativno pa je, da ni omenil Slovencev v videmski pokrajini in da je pasivno sprejel stališče o izključni državni pristojnosti glede manjšinskih vprašanj. Na odločne pripombe dr. Stoka in nekaterih drugih svetovalcev je dr. Berzanti v svojem odgovoru dne 12. julija priznal tudi obstoj Slovencev v videmski pokrajini. To je prvo uradno priznanje Slovencev v Beneški Sloveniji, Režiji in Kanalski dolini in ima gotovo zgodovinski pomen.

Tudi na tem zasedanju je torej deželni svet hoče noče moral kar obširno razpravljati o Slovencih, kar je gotovo posledica političnega pomena in pritiska Slovenske skupnosti in vse slovenske javnosti v teh letih. Naj še na kratko dodamo, da je tudi deželni svetovalec Coloni, ki je krščanskodemokratski tajnik v Trstu, poudaril, da hoče njegova stranka razvoj in asimilacijo slovenske manjšine, ker pomeni zanjo prisotnost slovenske manjšine obogatitev naše dežele. Te besede so pomenele odgovor na besede, ki jih je vsebovala programska izjava dr. Draga Stoka. So sicer le besede, a včasih tudi te nismo slišali in zato nedvomno pomenijo dosežek za Slovence. Isto lahko rečemo dr. Berzantijevemu načelnemu priznanju Slovencev v videmski pokrajini. Seveda bodo morala besedam slediti dejanja.

Iz delovanja dr. Stoka naj še omenimo, da je temeljito posegel v razpravo o ustanovitvi odbora za gospodarska in socialna vprašanja. Zahteval je med drugim, naj pride v ta odbor tudi Slovenec kot strokovnjak za posebna (to je manjšinska) vprašanja. Njegov popravek je osvojila večina, ki ga je nato predlagala in odobrila. Na žalost iz bojzani, da ne bi bil zakon razveljavljen v Rimu, ni v popraveku izrazilo rešeno, da bo četrti strokovnjak Slovenec. Tu pa gre za večje načelno vprašanje, ki ga bo dežela nekoč morala rešiti, če noče sama zožiti svoje pristoj-

nosti. Dr. Stoki se je vsekakor posrečilo zagotoviti, da pride v komisijo tudi Slovenec.

Dalje naj omenimo, da je bil dr. Stoka izvoljen za člana komisije, ki upravlja tako imenovani »fondo Trieste«, to je deset milijard lir. Poleg njega so bili izvoljeni za člani komisije še svetovalci Coloni, Ramani, Pittoni in Cuffaro. V tej važni komisiji doslej še ni bilo nobenega Slovenca.

Dr. Stoka je med sedanjim zasedanjem deželne sveta tudi interveniral na odborništvu za javna dela glede gradnje mosta čez Sočo na Stražicah, posegel v splošno razpravo o tržaškem gospodarskem stanju, kjer je v glavnem branil stališče, ki ga zastopajo sindikati, zahteval poseg dežele glede grozeče razlastitve zemljišč v Boljuncu za gradnjo tovarne Grandi Motori in še enkrat poudaril, da bi tovarno prav lahko postavili pri Orehu; udeležil se je splošne razprave o vojaških služnostih z zahtevo, naj jih odpravijo ali vsaj tako omejijo, da bodo lastniki obremenjenih površin lahko zadihali.

Pred koncem zasedanja je dr. Stoka vložil na odbornika za kmetijstvo dr. Comellija dve vprašanji, ki posebno zanimata naše kmetovalce na Tržaškem in Goriškem. Prvo se nanaša na škodo, ki jo dela divjad, predvsem srne in fazani v vinogradih, njivah, vrtovih, drevesnih nasadih itd. Škoda je zelo velika, pri lovski zvezi pa se kljub številnim zahtevam nihče ne zgane, da bi jo povrnili. Tako je dr. Stoka vprašal pristojnega odbornika, kaj namerava narediti za zaščito koristi kmetovalcev. Zahteval je nujno rešitev tega vprašanja. Drugo vprašanje se nanaša na izredno slabo stanje ali pomanjkanje poljskih poti. Ljudje, ki živijo v pasu od Mačkovej do Barkovej, zlasti pa dalje do Kontovela, Proseka, Sv. Križa in Nabrežine zelo težko pridejo na polja in v vinograde, ker zlasti tržaška občina ne popravlja cest, sami pa seveda še manj zmorejo sredstva za njihovo vzdrževanje in popraviljanje. Dr. Stoka je naslovil na pristojnega deželnega odbornika vprašanje, kaj namerava storiti za ureditev položaja glede poljskih poti in če spada to vprašanje v pristojnost več krajevnih ustanov ter organov, kako misli vzporediti njihove posege za ureditev poljskih cest.

Našemu poslancu dr. Stoki, ki skrbi za pravice vseh Slovencev, čestitamo, saj je v razmeroma kratkem času veliko naredil in se trudil ter si nabral tudi tri lepe uspehe: priznanje dr. Berzantija, zagotovilo, da pride Slovenec v odbor za gospodarska in socialna vprašanja ter njegovo imenovanje za člana komisije »Trste«.

Izlet slovenskih maturantov

Pretekli teden je 30 slovenskih maturantov odpotovalo na enotedenski izlet po Jugoslaviji. Izlet je bil izveden v okviru dogovora mešane jugoslovansko-italijanske komisije za kulturne izmenjave. Maturante spremljata prof. L. Abrami in prof. A. Sušteršič.

Prenovljeni gostinski obrat

V Dolini je Lovrenc Strajn prenovil svoj gostinski obrat ter na otvoritev novih prostorov povabil mnogo gostov. Prostore je blagoslovil dolinski župnik A. Grmek.

beča hčerka in ji tako pomagala v samotji, sedaj ji je pa še pripomogla do nove — kakor upamo — trajne sreče. Vse to je Rozvita dosegla z žrtvami in trpljenjem. Vse leto je bila ločena od dragih staršev, po njih je hrepenela, a ni vedela, če še žive in kje žive.

To trpljenje, te žrtve, to hrepenenje je bilo potrebno, da je Rozvita toliko dobrega z božjo pomočjo mogla storiti za druge. Saj je bila njena najlepša pesem vselej: »Veš li število zvezd...?«. Ta pa, ki je vse zvezde preštel in jih v rokah drži, je preštel tudi dneve, ki jih je morala Rozvita preživeti ločena od staršev, pa tudi vse žrtve, ki jih je doprinesla gospa Thorn za osrtolega otroka. Danes bi Rozvita na noben način ne hotela, da bi ji bilo to trpljenje prihranjeno, danes je Bogu hvaležna za vse te težke preizkušnje, tako hvaležna, kakor so tudi vsi ostali, ki so se danes tako veselili tu zbrali.

»Vsi se hočemo Bogu zahvaliti in še vnaprej zaupati Njegovi dobroti in ljubezni,« je stara žena zaključila svoj govor. »Naj nas čaka v bodočnosti veselje ali trpljenje, mi bomo trdno verovali in zaupali, da nam bo Bog za vse to tudi

IVAN MOHORIC

Zgodovina železnic na Slovenskem

Slovenska Matica v Ljubljani je pred kratkim izdala obsežno znanstveno delo, posvečeno zgodovini železnic na Slovenskem. Knjiga ima 598 strani velikega formata, je okusno vezana, tiskana na finem papirju, opremljena s številnimi slikami in je založnici lahko v resničen ponos. Za člani naročnike stane 9000 S dinarjev, knjigotrška cena je pa 11.000 S dinarjev.

Avtor knjige je Ivan Mohorič, znanstveni sodelavec ekonomske fakultete v Ljubljani. V povojnem času je že objavil vrsto del s področja gospodarske zgodovine slovenskih krajev, npr. Mežiške doline, Tržiča, o zgodovini rudnika živega srebra v Idriji, pripravljeno pa ima za natis tudi zajetno zgodovino železarne na Jesenicah.

Pojav železnice je pomenil za narode v 19. stoletju velik mejnik, ki je odločilno vplival na dotedanji tok življenja in ga bistveno spremenil. Železnica je zblížala narode in njihovim izdelkom odprla nova tržišča. Pospešila je industrializacijo krajev, mimo katerih je tekla. Omogočila je množični prevoz lesa, premoga in gradbenih potrebščin. Ustvarila je nove možnosti za zaslužek, nove poklice in nove vrste zaposlitve.

Tudi v Sloveniji je bilo tako. Toda pri nas je bilo čutili še nekaj drugega: železnica naj bi ustvarila preko slovenskega narodnega ozemlja nemštvo most do Jadrana. Zato so pri trasiranju prog večidel odločale tuje koristi in ne naše. Trinajst let potem, ko je stekla na Angleškem prva železnica, so zasadili tudi na Slovenskem ozemlju lopato za graditev proge Sentilj-Maribor. V letu 1846 je proga dosegla Maribor, leta 1849 Ljubljano, leta 1857 Trst.

Pojasnilo o nekem „izstopu“

Ker so nas nekateri člani tržaške Slovenske demokratske zveze (SDZ) spraševali, kaj je z »izstopom SDZ iz Slovenske skupnosti«, se je naš tržaški dopisnik obrnil s tem vprašanjem na tajništvo Slovenske skupnosti. Dobil je sledeči odgovor: »Svet Slovenske skupnosti je na svoji zadnji seji vzela na znanje izstop dveh članov tržaške SDZ.«

To je ves uradni odgovor. Po neuradnih virih so sklep o »izstopu« sprejeli največ trije ljudje. Ostalo članstvo je zvedelo zanj šele iz časopisov.

Tržaška SDZ je igrala važno vlogo v času, v katerem je nastala. To zgodovinsko vlogo vsi radi priznavamo. Na žalost so njeni idealni pobudniki umrli. Tudi razmere so se bistveno spremenile. Za slovensko narodno manjšino v Italiji so nastali novi časi z novimi problemi in potrebami. Vodstvo, ki je po smrti ustanoviteljev načelovalo tržaški SDZ, se ni prilagodilo novim potrebam. Preteklo je precej let, ko se ni več zanimalo za nobeno vprašanje, ki tare Slovence v Italiji. Le zadnje čase je začelo razmišljati, kako bi spet dobilo vpliv na volivce Slovenske skupnosti, ki so v času njegove nedelavnosti narasli od 2800 na preko 6000. Nekateri nižji člani nekdanje agilne SDZ pa so ves čas pomagali pri skupnem delu. Nekateri od njih so prav pri zadnjih sklepanjih v svetu Slovenske skupnosti glasovali celo proti organizacijski in kandidatski politiki, vsebovani v zahtevah »vodstva« SDZ.

Uradna izgovora za »izstop« iz Slovenske skupnosti sta dva: da Slovenska skupnost ni spremenila svojih pravil ali statuta in ni poslušala »vodstva« SDZ pri sestavljanju

Pisatelj Mohorič je knjigo razdelil na tri dele: prvi obsega obdobje od izuma lokomotive do slovenskega programa graditve železnic (1825 do 1872), drugi obdobje vračanja na sistem državnih železnic (1873-1918), tretji del (1918-1967), ki se konča z dograditvijo proge iz Prešnice v Koper, pa prikazuje problematiko železnic na Slovenskem v času kraljevine Jugoslavije, položaj železnic med okupacijo, obnovo železniških naprav po vojni, modernizacijo prometa in reorganizacijo železnic z uvedbo samouprave v njenih podjetjih.

Zgodovina stoletja železnic je tako nerazdružljivo povezana s kulturnim, družabnim, gospodarskim in političnim dogajanjem slovenskega naroda. Ta zgodovina nam tudi daje izčrpen odgovor na številna vprašanja o vzrokih naših gospodarskih neuspehov in o brezplodnih naporih naših prednikov. Bili so še prešibki, da bi se postavili na lastne noge, čeprav so že imeli lasten program in terjali zase pravico upoštevanja.

Res, knjiga je izredno zanimivo branje in zelo poučna, saj zajema časovno razmeroma kratko obdobje treh rodov. Kdor se bo poglubil v njene strani, se bo nedvomno notranje obogatil in tudi dogodke zadnjih desetletij laže razumel. Dobil bo obsežen pogled na silnice, ki so oblikovale narodovo usodo ter odkril, da so tudi železnice bile vpliven dejavnik, ki je po svoje pripomogel k rasti in uveljavljanju slovenskega naroda. Knjigo vsem priporočamo, zlasti pa naj bi jo prebral mladi rod slovenskih izobražencev, ki se sedaj oblikuje med nami in vstopa v življenje.

kandidatne liste za nedavne deželne volitve.

Statut Slovenske skupnosti res ni popoln, kot ni popolna nobena stvar na tem svetu. Na podlagi izkušnje ga bo kdaj treba izboljšati. Pri tem bo treba upoštevati dvoje: potrebo po enotnosti vseh demokratičnih Slovencev in želje sodelujočih strank, odnosno skupin, da na določenih specifičnih področjih tudi same delujejo. Združitev obeh potreb ni lahka in je zato potreben temeljit študij za izboljšanje pravil Slovenske skupnosti, ki zahteva svoj čas. Tako na primer ni lahko rešiti vprašanja, kakšno veljavo naj dobi skupina treh ali štirih ljudi, naj so še tako pametni in sposobni ter kakšna druga skupina, ki predstavlja morda več tisoč pristašev. Tudi pravica skupin v tajništvu do veta bi bila nevarna. Kakšna skupinica, te bi lahko namreč narasle, bi s pravico veta sploh onemogočila vsako resno delo Slovenske skupnosti in to morda celo z denarno podporo neslovenskih sil, ki bi rade razbile Slovensko skupnost in slovensko enotnost.

Glede sestave kandidatne liste za deželne volitve pa je javnosti dovolj znano, da je bila demokratična in odobrena v svetu z ogromno večino, poleg tega pa so jo potrdili slovenski volivci, ki so s preferenčnimi glasovi kljub nelapi nasprotni propagandi omenjenega »vodstva« jasno pokazali, komu zaupajo.

Skoro vsi člani tržaške SDZ ostanejo v Slovenski skupnosti. Javnost lahko po našem mnenju mirno zaupa Slovenski skupnosti, ki bo znala braniti slovenske koristi in pravice, pa tudi slovensko enotnost. —jn

S TRŽAŠKEGA

Sestanek o onesnaženju morja

Ze veliko časa razpravljajo o onesnaženem morju v tržaškem zalivu. Pred kratkim so celo preizkusili neke naprave, ki naj bi vodo očistile, vendar ni nobena teh naprav bila uspešna. Sedaj se je problema lotila tudi deželna uprava. Tako je bil pretekli teden na odborništvu za turizem sestanek, na katerem so ugotovili, da povzročena onesnaženost morja je veliko škodo turizmu. Potrebno bi bilo zato nadzorovati ladje med plovo v pristanu in ko so zasedrane. Razen tega bi bilo potrebno vodo čistiti. Ravnatelj inštituta za higieno na tržaški univerzi prof. Maiori je med razpravo dejal, da morja ne okuži samo nafta, marveč tudi industrijski in mestni odpadki.

Zadnja seja tržaškega občinskega sveta

Pretekli teden je bila zadnja seja tržaškega občinskega sveta pred poletnimi počitnicami. Z glasovi demokrastjanov in socialistov so sprejeli pravilnik o poslovanju openskega tramvaja.

Prometne nesreče

Na cesti, ki pelje v Drago, se je pretekli terek zgodila huda nesreča: trčili sta dve lambreti, na katerih so se vozili Bruno Stopar in njegova štiriletna hčerka s Scale Sante ter Zvonko Petaros iz Ricmanj. Vsi trije ponesrečenci so zadobili tako hude poškodbe, da so jih sprejeli v bolnišnico s pridržano prognozo.

Dva Tržačana, Salvatore di Falco in Mario Dordolo, sta postala smrtni žrtvi pri cestni nesreči v Romuniji, kamor sta šla na izlet. Mario Dordolo je končal slovensko učiteljske. Družini izrekamo globoko sožalje.

V soboto pa je izgubil življenje upokojenec Antonio Messina, ki se je peljal v avtomobilu, kateri je trčil v vlak na nezavarovanem železniškem prehodu pri Herpeljah. Sopotnika Bruno Marcon in Ranieri Picco sta pri nesreči zadobila več ran.

ITALIJANSKA TELEVIZIJA

Sporod od 4. do 10. avgusta 1968

Nedelja: Prvi program: 11.00 Sv. maša. 16.00 Kolesarska dirka Lazio—Bolzano (Bozen). 21.00 Zaslüševanje komisarja Maigret. — Drugi program: 21.15 Ameriške kratotice. 22.15 Samov sin, western telefilm.

Ponedeljek: Prvi: 21.00 Alibi je bil popoln, film. 22.30 Pozabljena Evropa: otok Vikingov, dokumentarij. — Drugi: 21.15 Prva stran. 22.15 Pianist in dirigent izvaja s svojim zborom koncert o Mozartu. 23.15 Tobi in zate.

Torek: Prvi: 21.00 Nepoznani svet: Doremy. — Drugi: 21.15 Mlada Evropa. 22.30 Mama, zbogom!

Sreda: Prvi: 21.00 Almanah. — Drugi: 21.15 Film »Lo svitatos«.

Četrtek: Prvi: 21.00 Brez mreže. — Drugi: 21.15 Kalifornija — dežela ameriške bodočnosti.

Petek: Prvi: 22.00 Živeti skupaj: Danijel. — Drugi: 21.15 Postrezite si sami! 22.15 Modri svinčnik. 23.00 Iz konjskih dirk v Ceseni.

Sobota: Prvi: 16.00 Kolesarska dirka skozi tri vareške doline. 21.00 Pridem tudi jaz, glasbeni nastop. 22.00 Bitka pri El Alameinu. — Drugi: 21.15 Junaki Divjega Zapada, telefilm. 22.15 Vstajenje.

boš imela več miru.«

Zdaj so sprevodniki že zapirali vrata in postajnačelnik je dvignil signal za odhod. Počasi je potegnil vlak, zaropotala so kolesa... Otroci so potegnili robčke in začeli mahati v pozdrav.

Rozvita je gledala skozi odprto okno nazaj, dokler je le mogla še kaj videti. Tam je stala še mala Marjetica in vihtela visoko nad glavo svojo rdečo čopico. Poleg nje so stali njeni starši in Rozviti prav tako mahali v slovo. Rozviti se je zdelo, da še sedaj vidi solze, ki so tekle njeni nekdanji »materis« po licu.

»Ne pozabi nas!« so kričali otroci venomer. Rozvita je držala v roki robec, ki je veselo plapolal v vetru. Ne, nikoli ne bo pozabila teh dobrih ljudi. Zdaj so se tudi njej ulile solze po licih.

»Pozdravljena, pozdravljena!« je še slišala kot oddaljen odmev zadnje pozdrave zvestih prijateljev. Takrat pa so zacvilila kolesa pod njo, vlak je zavozil na ovinku v majhen gozdiček in skrli ljudi tam na postaji, med katerimi je smela preživeti to leto in ki so jo obdajali s tolikšno ljubeznijo.

KONEC

JOSEFINE STEGBAUER 76

Prevedel J. P.

„Veš li število zvezd...?“

Nazadnje pa se še stara gospa Pöll ni mogla premagati, da ne bi spregovorila nekaj besedi.

»Pri vseh teh hvalah in zahvalah,« je dejala, »ne smemo pozabiti na mojega ljubljencega, na Rozvito. Kar je Gretica, mislim reči Rozviti, v tem letu za mene storila, ne smemo pozabiti. In to bi rada sedaj pravilno pokazala.« In stara gospa je s pristrano preprostostjo začela praviti, kako je Bog naložil Rozviti težke naloge, katere je mogoče rešiti in doseči samo po trpljenju in z žrtvami. Živela je kot stara, zagrenjena gospa, ki je bila sebi in drugim v napoto.

Ob Rozvitiin ljubezni pa se je tudi srce stare gospe zbudilo in začelo ljubiti. In bil le »izgubljeni sin«, za katerega so vsi mislili, da je mrtev, a ga je ona, Rozvita, spet pripeljala k materi nazaj. Osamljeni ženi je bila Rozvita leto in dan lju-

Goriške Novice

Uspel koncert holandskih slavčkov na goriškem gradu

V okviru poletne kulturne sezone so v ponedeljek nastopili na goriškem gradu mladi holandski pevci iz Oosterhouta pod vodstvom P. Ficka. Holandski »slavčki« so v svojem bogatem repertoarju pokazali veliko zavzetost in resno naštudiranost zlasti polifonske glasbe. Izvajali so zahtevne motete Palestrine, von Berchem, Sweelincka, Delalanda ter odlomek iz Händelovega oratorija »Juda Maccabeus«. Predvajali so nato pesmi raznih narodov, tako klasične kot narodne. Na koncu so mladi Holandi nastopili s folklornim plesom v narodnih nošah in holandskih coklah. Nizozemski »slavčki« so si res zaslužili navdušen aplavz, saj so pokazali, kaj vse zmore tudi doraščajoča mladina z resnim študijem. Nizozemske goste je z nekaj pesmimi pozdravil tudi goriški moški zbor »Seghizzi«.

V petek bo na goriškem gradu nastopil simfonični orkester iz Vidma. V sklopu teh prireditev bo še nekaj koncertov. Tako bomo lahko 19. avgusta slišali znameniti mešani zbor iz Prage, ki je lani odnesel prvo nagrado na tekmovanju »Seghizzi«.

Čestitamo!

V soboto, 27. julija je na medicinski fakulteti v Bologni doktorirala z najvišjo oceno in pohvalo gđc. Franka Visintin, hči našega vzornega prosvetnega delavca urarja g. Jožeta Visintina.

Tudi letos bo v Gorici srednjeevropsko kulturno srečanje

Od 21. do 25. septembra je spet na programu »Srednjeevropsko kulturno srečanje«, ki bo letos že tretje po vrsti. Prvo tako srečanje je bilo maja 1966 na goriškem gradu ter je bilo posvečeno poeziji. Drugo je bilo septembra 1967 ter so ga namenili pripovedništvu iz dobe po drugi svetovni vojni. Letošnji spored pa predvideva tudi »Vrednost in naloge tradicije v kulturi«.

Tudi letos so k udeležbi povabili dele-

gacije iz Češkoslovaške, Madžarske, Nemčije, Avstrije in Jugoslavije. Vsaka delegacija bo imela največ deset članov. Izkušnje zadnjih dveh srečanj bodo velik doprinos k letošnjemu, saj postaja vedno bolj jasno, da te vrste sestanki veliko pomagajo k izboljšanju odnosov med sodelujočimi državami ter k spoznavanju narodne bitni sodelujočih narodov.

Cestna povezava Gorice z Ljubljano

Na sedežu trgovske zbornice v Gorici je bilo zadnji ponedeljek dopoldne pomembno srečanje treh delegacij: iz Ljubljane, Nove Gorice ter italijanske Gorice. Posebno je pritegovala pozornost udeležencev razprava o avtomobilski cesti, ki naj bi vezala Gorico z Ljubljano ter šla naprej preko Maribora proti Gradcu do avstruske meje.

Na italijanski strani so se prva dela pred nekaj dnevi že pričela. Cesta Villesse-Gorica-mejni prehod pri pokopališču bo dolga 20 km, gradila se bo v etapah in je upanje, da bo končana v treh letih. Mednarodni prehod ob tržaški cesti (trikot cesta, pokopališče in železnica proti Sempetru) je še v stanju načrtovanja ter bo skupno delo italijanskih in jugoslovanskih izvedencev. Njegova posebnost bo skupno carinjenje ter velik avto park. Računajo, da bo šlo preko novega prehoda lahko dva milijona ton blaga letno, medtem ko znaša zmogljivost sedanjega prehoda pri Rdeči hiši samo letnih 700.000 ton.

Dasi bi nekateri tržaški gospodarski krogi zaradi krajevnih interesov radi speljali avtocesto v Ljubljano preko Trsta, so pa slovenski predstavniki odločno mnenja, naj bo Slovenija v avtomobilski cestni mreži povezana z Italijo preko Gorice; o tem govori tudi zakonski predlog v slovenskem parlamentu, ki bo že letos sprejet.

Po navedbah iz jugoslovanskih krogov obstajajo do sedaj trije udeleženci, ki bodo gradili avtomobilsko cesto iz Gorice v Ljubljano. Po 40 odstotkov bodo sodelovale italijanske finančne skupine in mednarodna banka, dvajset odstotkov pa bo prispevala Slovenija.

Tržaške Novice

Tiskovni konferenci v časninarskem krožku

Na sedežu časninarskega krožka je ravnatelj Gorenjskega sejma v Kranju Alojz Okorn imel tiskovno konferenco, na kateri je seznanil tržaške časninarje z značilnostmi sejma in njegovim pomenom. Skupno število razstavljalcev na letošnjem sejmu je 285, od katerih 13 iz naše dežele. V istem krožku je bila naslednjega dne tiskovna konferenca avstrijskih zastopnikov, ki so predstavili 17. koroški mednarodni lesni sejem, na katerem razstavljajo tudi podjetja iz naše dežele.

Čestitamo!

Na univerzi v Modeni je pred kratkim diplomiral za doktorja medicine in kirurgije Srečko Simoneta. Na visoki šoli za telesno kulturo v Rimu pa je z odličnim uspehom diplomiral Franko Drasič.

Novice iz Boljunca

EPIT pripravlja vse potrebno za začetek zidanja tovarne Grandi Motori na slovenskih zemljiščih. Vladni komisar je izdal odlok o začasni zasegi zemljišč, kar pomeni, da lahko pričnejo z deli. Cene za zemljišča, hiše in trte so precej dvignili, vendar pa niso takšne, kot bi ljudje želeli in ki bi odtehtale veliko škodo, katero bo prinesla izguba teh zemljišč. EPIT menda ne bo začel z razlaščenjem. Zdej se posamezniki pogajajo za cene. Kdor bo vztrajal, bo dobil več, kdor bo popustil, bo dobil manj.

Sirijo se govornice o zanimivi pobudi nekaterih ustanov, kot so Kulturno-gospodarska zveza, Kreditna banka in nekatere gospodarske organizacije. Da se ne bi porazgubil denar, ki ga bodo ljudje dobili za zemljišča, ampak da bi jim še dalje služil kot vir dohodkov, so baje dale te ustanove hvalevredno pobudo za pametno naložbo tega denarja — seveda na pravo podlago — v nekatere dejavnosti, ki

bi ljudem še naprej prinašale koristi.

Nekateri lastniki zemljišč pa imajo novo neprijetnost. Kot je znano, bo razlaščeno tudi športno igrišče v Boljuncu. Ni točno znano, kako je z lastništvom parcel, na katerih stoji sedanje igrišče. Dolinska občina trdi, da je to igrišče njena last, ker ga je priposestvovala. Zato je vložila priposestovalno tožbo proti 21 lastnikom. Ne zdi se prav, da se ni prej s temi ljudmi pogodila, ampak jih je kar presenetila s tožbo. Komunistično občinsko upravo za stopa proti lastnikom odvetnik dr. Bran-ko Agneletto.

Sindikalne vesti

Pretekli teden so kovinarji ponovno stavkali. Stavko so oklicali, da bi opozorili odgovorne oblasti in javnost na nevarnost nezaposlenosti ter da bi protestirali proti načrtu CIPE. Prejšnji teden so stavkali tudi uslužbenci tovarne za konfekcijo Beltrame, da bi preprečili številne odpuste in zaporo ene delavnice.

Požar na proseški postaji

Pred dnevi je na proseški postaji izbruhnil močan požar ter uničil 7000 stotov slame in sena. Gasilci so imeli zelo težko delo pri gašenju ter je požar povzročil približno 20 milijonov lir škode.

Popravek

V naši prejšnji številki se je vrnila med obvestila o nedeljskih slovenskih mašah v Trstu pomota. V Podolnjertju ni večerna maša ob 18. uri, ampak ob 19. uri (v zimskem času ob 18.30). Pri Sv. Ivanu pa mašuje ob 10. uri g. dr. Vrečar.

Na znanstvenem liceju s slovenskim učnim jezikom v Trstu, ki ima poleg razredov z znanstvenim učnim načrtom tudi razrede klasične gimnazije in liceja, je vpisovanje za šolsko leto 1968/1969 vsak dan od 10. do 12. ure v tajništvo zavoda - Strada di Guardiella 13/1. Vpisovanje se zaključuje 25. septembra 1968.

RADIO TRSTA

Spored od 28. julija do 3. avgusta 1968

Poročila: 7.15 (samo ob delavnikih), 8.15, 11.30 (samo ob delavnikih), 13.15, 14.15, 17.15 (samo ob delavnikih), 20.15 in 23.15

Dejstva in mnenja: 14.15 (samo ob delavnikih).

Sport: (dnevno) ob 20.00 uri.

Spored od 4. do 10. avgusta 1968

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 10.00 Roseov godalni orkester. 11.15 Oddaja za najmlajše: Lantieri-Benedetti: »Naskok na gorske veličane«, (4) »Možje šeste stopnje«. 12.00 Nabožna glasba. 12.15 Vera in naš čas. 12.30 Za vsakogar nekaj. 13.30 Glasba po željah. 14.45 Glasba iz vsega sveta. 15.55 Z. Tavčar: »Gaber nad prepadom«, radijska igra. 16.50 Revija orkestror. 17.30 Vabilo na ples. 18.30 Obletnica meseca: Jeza »Paul Claudel, pesnik in komediograf«. 18.45 Čajkovskij: Italijanski capriccio, op. 45. Milhaud: Saudades do Brazil, plesne suite za orkester. 19.15 Sedem dni v svetu. 19.30 Zbor »J. Gallus« iz Trsta. 20.30 Zabavali vas bodo Mauriatov orkester, pevec Dorelli ter McPartland in njegovi »Dixielanders«. 21.00 Operetne melodije. 21.45 Sodobna glasba. Izvaja jo ansambel »S. Oster« iz Ljublj.

Ponedeljek: 11.35 Šopek slovenskih pesmi. 12.00 Kitarist Pizzigoni. 12.10 Poletna srečanja. 17.00 Orkester Casamassima. 18.00 Ženski polifonski ansambel iz Gorice. 18.30 Iz Sibeliusovega in Kodalyjevega opusa. 19.30 Vodeb: S Plečnikom po Italiji (6) »Siena, Pistoia in Bologna«. 20.35 Enriquez in njegovi »Electronic Men«. 20.50 Zgodbe prve svetovne vojne: J. Tavčar »Paolo Monelli«. 21.10 25 minut popevk.

Torek: 11.35 Šopek slovenskih pesmi. 12.00 Iz slovenske folklorne: Rehar: »Mati buožja, prid'm na pomuč«. 12.25 Za vsakogar nekaj. 13.30 Glasba po željah. 17.00 Russov ansambel. 17.20 Jež: »Italijanščina po radiu«. 18.00 Moški zbor iz Repentabra. 19.10 Lovrečić: »Plošče za vas«. 20.35 Zajc: »Nikola Subic Zrinjski«, opera v treh dejanjih in osmih slikah. Orkester in zbor Hrvaškega narodnega gledališča.

Sreda: 11.35 Šopek slovenskih pesmi. 12.00 Trobentač Farmer. 12.10 Kalan: »Pomenek s poslušavkami«. 12.20 Za vsakogar nekaj. 13.30 Glasbeno potovanje okoli sveta. 17.00 Tržaški mandolinski ansambel. 18.30 Kumer: »Ljudske pesmi«. 18.50 Mac Strittmatter in njegov ansambel. 19.10 Lupinc: »Higiena in zdravje«. 20.35 Simfonični koncert.

Četrtek: 11.35 Šopek slovenskih pesmi. 12.00 Znane melodije. 12.30 Za vsakogar nekaj. 13.30 Glasba po željah. 17.00 Orkester Bevilacqua. 17.20 Jež: »Italijanščina po radiu«. 18.00 Furlanski kvartet: »Stella alpina« iz Cordenonsa. 19.10 Otroci na počitnicah. 19.30 Motivi, ki vam ugajajo. 20.35 Gyárfás: »Preizkušnje zvestobe«, radijska igra.

Petek: 11.35 Šopek slovenskih pesmi. 12.00 Harmonikar Wolmer. 12.10 Penko: »Gospodinja nakupuje«. 12.20 Za vsakogar nekaj. 17.00 Pacchiorijev ansambel. 18.00 »Beri, beri, rožmarin zeleni«. 18.30 Dela slovenskih skladateljev. 18.50 Orkester »The Medallion Strings«. 19.20 Prijetne melodije. 20.50 Koncert operne glasbe.

Sobota: 11.35 Šopek slovenskih pesmi. 12.00 Na električne orgle igra Griffin. 12.10 »Iz beležnice fotoreporterja Magajne«. 12.20 Za vsakogar nekaj. 14.45 Glasba iz vsega sveta. 15.55 Avtoradio. 16.30 Mladi solisti. 16.50 Karakteristični ansambli. 17.40 Otrokov pravljčni svet: Gozzi »Turandot«. 18.00 Ljudske pesmi in Venturinijevi predelavi. 18.30 Mojstri jazz: George Russel. 19.00 Poje Mina. 19.10 Poletna srečanja. 19.20 Zabavni ansambli na Radiu Trst. 20.35 Teden v Italiji. 20.45 Gogol: »Taras Bulba« (2) »Na Zaporozje«.

RAZNO

»Glasbeni tedni« v Stresi

Tudi letos se bo vršil v znanem letovskem centru Stresa ob Lago Maggiore mednarodni glasbeni festival »Settimane Musicali« in sicer od 25. avgusta do 23. septembra. Obsegal bo skupno 16 koncertov, na katerih bodo nastopili orkestri, zbori in solisti iz raznih evropskih držav. Otvoritev festivala bo 25. avgusta z izvedbo Bachove Maše v h-molu, ki jo bodo podali orkester »Deutsche Solistenvereinigung« ter zbora »Sv. Cecilija« iz Frankfurta in »Bach« iz Friburga. Kasneje bodo še med drugimi nastopili simfonični orkester berlinskega radia, orkester francoske radiotelevizije iz Pariza, pianista Arturo Benedetti Michelangeli ter Nikita Malagoff, organistka Marie-Claire Alain in violinist Nathan Milstein.

OBVESTILA

Uredništvo sporoča: Da se dá osebu, ki sodeluje pri Kat. glasu, možnost zaslužnega počitka, naš list v četrtek, 15. avgusta ne bo izšel. Da pa zvesti bralci ne bodo preveč prikrašani, bo prihodnja številka imela 6 strani.

Duhovne vaje za dekleta v Trstu. Vršile se bodo v provincialni hiši slovenskih šolskih sester v Trstu, ul. delle Docce 34, od srede, 14. avgusta zvečer do sobote, 17. avgusta zvečer. Vodil jih bo jezuitski pater iz Slovenije. Vzdrževalnina za vse tri dni 3.000 lir.

Za praznik Marije Snežne v Doberdolu 4. avgusta, bo odpeljal s Travnika avtobus ob 18. uri. Šel bo skozi naše vasi. Vpisovanje pri fotografu Kleindienstu.

Romanje v Loreto in Assisi od 24. do 26. avgusta. Vpisovanje in podrobnosti pri fotografu Kleindienstu na Travniku.

Slovenska Vincencijeva konferenca v Trstu obvešča, da se vrnejo dečki iz gorske kolonije v Rigolatu v nedeljo, 4. avgusta okrog 12.30. Avtobus se bo ustavil v ulici Flavio Gicia, to je pri železniški postaji. Obenem sporoča, da je odhod deklic v kolonijo Rigolato v torek, 6. avgusta. Zberejo naj se ob 8.30 na sedežu v ul. S. Nicolò 31.

ZA KMETOVALCE

Dovoljenja za prevoz vina

Ze 27. aprila letos je kmetijsko ministvo objavilo v državnem uradnem listu št. 107 odlok, ki vsebuje navodila o izpolnitvi spremenega dovoljenja, ki bo potrebno za prevoz vina na območju občine ali iz nje. Dovoljenje bo sestavljeno iz štirih listov in bo moralo spremljati vino na prevozu vse do namembnega kraja. Trgovci na debelo in večji proizvajalci bodo lahko sami izpolnjevali te spremnice, vendar bodo morali vsak dan oddati kopije spremenice pristojnemu trošarinskemu uradu.

SPORED SLOVESNOSTI MARIJE SNEŽNE 4. AVGUSTA V DOBERDOBU

1., 2. in 3. avgusta: SVETOPISEMSKA TRIDNEVNICA (čitajo fantje) ob 9^h zvečer s priliko za sv. spoved.

4. avgusta (nedelja): Sv. maše ob 7^h in ob 10^h slovesna; maševal in pridigal bo g. Pavel Cibej, letošnji novomašnik iz Ajdovščine. Po maši blagoslov spominskega znamenja leta vere (križ).

Ob 6^h zvečer prijateljska TEKMA V ODBOJKI na igrišču oratorija med Doberdobom in Gorico (Olympia).

Ob 9^h zvečer blagoslov, MARIJINA PROCESIJA z baklami, zaključek pred cerkvijo, govor (g. Jereb, misijonar iz Kitajske), petje, izpoved vere. Po končani svečanosti bo na igrišču oratorija BLAGOSLOV VOGELNEGA KAMNA dvorane in izžrebanje dobitkov II. loterije. Igral bo tudi ANSAMBEL kat. prosv. društva iz Steverjana.

Vljudno vabljeni prav vsi,
ki vas vse dobro in lepo veseli!

Prihod milostne podobe Svetogorske Kraljice (iz goriške stolnice) v Doberdolu ob lanskem praznovanju

+

V torek, 30. julija ob 6^h je v starosti 81 let na domu v Gorici, ul. Brigata Pavia 42, mirno v Gospodu zaspala

Ana Kodermac vd. Komjanc

Pogreb se bo vršil v petek, 2. avgusta ob 6^h popoldne z doma v Gorici v župnijsko cerkev v Steverjanu. Pokojnica je izrazila željo, naj bi se namesto cvetja spomnili na potrebe steverjanske cerkve. Priporočajo jo v molitev:

Hčere: Justina, dr. Viktorija z možem dr. L. Vogričem in svakinjo Rozi, dr. Marija z možem dr. S. Fabjanom.
Sinovi: Jože z ženo Afro in otroci, duhovnik Marjan, dr. Ivo z ženo Mirjam in otroci,
Sestre: Fani, Judita in Justa z družinami.

Gorica, Steverjan, Orkland, Malcesine, Monterey, 30. julija 1968